

ע"פ 1972/21 - מוחמד טוויל נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פלייליים

ע"פ 1972/21

לפני: כבוד המשנה לנשיאה נ' הנדל
כבוד השופט ע' גרוסקופף
כבוד השופט ש' שוחט

המערער: מוחמד טוויל

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים
מיום 27.1.2021 בת"פ 28341-08-20 שניתן על ידי
כב' השופטת ת' בר-אשר

תאריך הישיבה: כ"ה בשבט התשפ"ב (29.12.2021)

בשם המערער: עו"ד אבו ליל אשרף

בשם המשיבה: עו"ד יצחק פרדמן

מתורגמן: אשרף קרעין

פסק דין

המשנה לנשיאה נ' הנדל:

הערעור מופנה נגד חומרת העונש שהוטל על המערער, מאסר בפועל לתקופה של 34 חודש, בנוסף לשני מאסרים מותנים ופיצוי לנפגע העבירה. במסגרת הסדר טיעון, המערער הודה בעובדות כתב האישום המתוקן שהוגש נגדו וסוכם כי המדינה לא תבקש עונש מאסר בפועל לתקופה של מעל שלוש שנים וחצי.

1. וזהו סיפור המעשה: בלילה שבין ה-2 ל-3 באוגוסט 2020 המערער הגיע ל"יער השלום" בירושלים יחד עם דודו סעיד, לאחר שנקראו למקום על ידי אחיו של המערער. זאת, בעקבות ויכוח שהתגלע בין האח לבין תוופיקעמתמן, הוא המתלונן, על רקע סכסוך מוקדם. המערער שוחח עם המתלונן אודות הוויכוח, ובשלב זה, תוך שהאחרים שנכחו עומדים סביב המתלונן, תקפו סעיד והמערער את המתלונן. סעיד הכה את המתלונן והמערער שלף סכין יפנית ודקר את המתלונן בידו, בכתפו ובגבו. המתלונן הובהל לבית חולים, עם חתך עמוק בידו ודקירות בכתפו, הוא הורדם והונשם ועבר ניתוח כלי דם בידו לשם תיקון העורק הרדיאלי.

המערער הורשע בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות חמורות על פי סעיפים 335 ו-333 בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

2. בפסק דין מנומק וסדור, שהתייחס גם לדודו של המערער, גזר בית המשפט המחוזי על המערער 34 חודשים, כאמור. בית המשפט העניק משקל למעשה האלימות הקשה שביצע המערער ולפגיעה בקורבן. באשר לנסיבות העושה, המערער עבר את העבירה זמן קצר לאחר ששחרר מריצוי עונש מאסר בפועל. התסקיר שניתן בעניינו לא היה חיובי, והמליץ על עונש מאסר המציב גבולות ברורים. סנגורו של המערער התייחס לרקע לאירוע, וכפי שצוין בתסקיר שירות המבחן, המערער ראה את תפקידו ככזה המחייב הגנה על אחיו הקטן.

לצערנו מונח בפנינו מקרה נוסף של אלימות מיותרת, כאשר ניתן היה לסיים את האירוע באופן אחר, ומבלי שקורבן העבירה נאלץ לעבור ניתוח. הדבר לא ייחשב כתגלית אם נאמר כי חברתנו הפכה לתוקפנית ואלימה יותר, וסכסוכים נפתרים לא פעם ולא פעמיים תוך שימוש בנשק קר. אכן בעקבות תיקון 113 לחוק העונשין, עיקרון ההלימה הוא הכלל המנחה בקביעת העונש המדויק. ברם, ניכר כי בית המשפט המחוזי בחן את נסיבות המקרה באופן ענייני וקונקרטי תוך מתן משקל לנימוקים לקולא, כולל הודאת המערער.

3. הערעור נדחה.

ניתן היום, ז' באדר ב' התשפ"ב (10.3.2022).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

המשנה לנשיאה